

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSA Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania Z.K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

o wypłatę emerytury,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2017 r.,

zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt III AUa .../16,

1) uchyla zaskarżone postanowienie;

**2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz Z.
K. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 marca 2017 r. Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie Z. K. od wyroku tego Sądu z dnia 3 listopada 2016 r. Sąd odwoławczy wskazał, że w dniu 2 lutego 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie wniósł skargę kasacyjną, zaś w dniu 16 lutego 2017 r. został wezwany do uzupełnienia jej braków formalnych poprzez złożenie jednego odpisu skargi kasacyjnej oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania odrębne od uzasadnienia jej podstaw, w terminie

tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. W dniu 23 lutego 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie złożył uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz plik kserokopii stron uprzednio złożonej skargi kasacyjnej, oznaczony jako „odpis”. Plik ten zawierał o pięć stron mniej niż skarga kasacyjna, przy czym złożone strony nie pozostawały ze sobą w logicznym związku.

Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że zgodnie z treścią art. 398⁴ § 3 k.p.c. do skargi kasacyjnej dołącza się dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę. Z art. 398⁶ § 1 k.p.c. wynika, że jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Ponieważ złożony przez pełnomocnika wnioskodawczynie plik obejmował 5 z 10 stron skargi kasacyjnej, nie mógł zostać uznany za jej odpis. Nieusunięcie w ustawowym terminie wszystkich braków skargi kasacyjnej uzasadniało jej odrzucenie.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego wnioskodawczynie wniosła zażalenie, w którym zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie i odrzucenie skargi kasacyjnej z powodu nieuzupełnienia wszystkich jej braków w terminie, podczas gdy zostały one uzupełnione w wyznaczonym przez sąd zakresie i terminie. Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżąca zakwestionowała prawidłowość ustalenia Sądu Apelacyjnego, że przy piśmie nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w dniu 23 lutego 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie nie uzupełnił wszystkich braków skargi kasacyjnej, albowiem nie złożył kompletnego jej odpisu. Zdaniem pełnomocnika wnioskodawczynie załączony do pisma odpis skargi kasacyjnej zawierał wszystkie strony ułożone według kolejności, lecz po złożeniu go w placówce pocztowej, na skutek czynności związanych z dekretacjami wewnątrz-sądowymi, odpis ten mógł ulec rozszyciu, co mogło skutkować

włączeniem go do akt sprawy w stanie niekompletnym i bez zachowania właściwej kolejności stron. Pełnomocnik wnioskodawczyni zauważył, że okoliczności te mają charakter od niego niezależny i nie można ich udowodnić.

Zdaniem Sądu Najwyższego taka sytuacja powoduje, że nie da się skutecznie podważyć twierdzenia pełnomocnika wnioskodawczyni, że złożył kompletny odpis skargi kasacyjnej. Tymczasem nie dających się usunąć wątpliwości nie można tłumaczyć na niekorzyść skarżącej, albowiem takie podejście do wymagań formalnych skargi kasacyjnej byłoby sprzeczne z art. 398⁴ § 1 k.p.c. i prowadziłoby do pozbawienia strony możliwości rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznie (por. uzasadnienia postanowień Sądu Najwyższego: z dnia 22 czerwca 2016 r., III CZ 22/16, LEX nr 2077543 i z dnia 28 lutego 2014 r., IV CZ 122/13, LEX nr 1460558).

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 108 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.